

Η ταπείνωση και η πτωχεία τα προσόντα του νέου Πρεσβυτέρου της Μητροπόλεως Χίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Μέσα σε κλίμα κατανύξεως και με βαθειά ορθόδοξη θεολογική προσέγγιση ετίμησε η Ιερά Μητρόπολη Χίου την μνήμη του Αγ. Νικολάου, προστάτου των ναυτικών.

Επίκεντρο ο Ιερός Ναός Αγ. Νικολάου Καρδαμύλων, όπου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος ετέλεσε την Θ. Λειτουργία και την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου π. Σταύρου Πύρρου.

Κατά την προσφώνησή του ο χειροτονούμενος ειπε:

“Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ Δέσποτα,

Τίμιοι συλλειτουργοί, Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ἐν Χριστῷ,

Ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ με καρδίαν συντετριμμένην ἵσταμαι σήμερον ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἥτις μήτηρ ἐστὶν καὶ τροφὸς πάσης ἱερωσύνης. Καθ’ ὅσον προσέρχομαι εἰς τὸ μέγα καὶ φρικτὸν μυστήριον τῆς χειροτονίας, ἡ ψυχὴ μου ἀναφωνεῖ σὺν τῷ Ἀποστόλῳ· «καὶ τίς ἱκανός;» Οὐχὶ ἐγώ, ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνάξιος· ἀλλὰ μόνον ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα.

Σεβασμιώτατε,

Ἡ πατρικὴ σας πρόνοια με ἔλαβε ὡς τέκνον, καὶ ἡ ἀγάπη σας με ἐκάλυψεν ὡς νεφέλη φωτεινὴ. Ἡ ἐν Χριστῷ ἀνοχὴ σας, ἡ πραότης καὶ ἡ ἐπιείκειά σας, ἐγένοντό μοι ὁδὸς σωτηρίας· ὡς δὲ ἄλλος καλὸς ποιμὴν, ἐπεκτείνατε χεῖρα πατρικὴν καὶ με ἐκαλέσατε εἰς τὴν ἱερωσύνην. Παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δέξησθε τὴν ὁμολογίαν μου καὶ τὴν ταπεινὴν μου ὑπόσχεσιν· πορεύεσθαι ἐφεξῆς ἐν ὑπακοῇ, σωφροσύνῃ, ταπεινώσει καὶ ἀγνότητι, ὡς προσήκει τοῖς διακόνους Χριστοῦ. Δέομαι δὲ θερμῶς τῆς πατρικῆς εὐχῆς, ἥ καθάπερ σκέπη ἁγία δύναται νὰ με ὀχυρώσῃ ἐν τοῖς πειρασμοῖς.

Τίμιοι πατέρες,

Ἡ συναναστροφή μου μετ’ ὑμῶν ἐγένετο διδαχὴ σιωπηλὴ καὶ ἀέναος παιδαγωγία. Ἐθεώρουν τὴν ταπείνωσίν σας, τὴν συνέπειαν, τὴν ἡσυχίαν, τὴν ἀδιάλειπτον προσευχὴν· καὶ ἔμαθον ὅτι ἡ ἱερωσύνη οὐκ ἐν θορύβῳ κατοικεῖ, ἀλλ’ ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ καὶ ἐν πνεύματι λεπτῷ. Ὅσα παρ’ ὑμῶν ἔλαβον, ὡς πολύτιμον θησαυρὸν

φέρω ἐν τῇ ψυχῇ μου. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ μὴ μ' ἐλέγξῃ διὰ ἀμεριμνίαν, ἀλλὰ νὰ μοι δώσῃ τὴν δύναμιν ἵνα βαδίζω τὰ ἴχνη τῶν πνευματικῶν μου πατέρων.

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως στρέφω τὸν λόγον καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειάν μου. Οἱ μόχθοι, αἱ θυσίαι, ἡ σιωπηλὴ συμπαράστασις, αἱ προσευχαί, καὶ ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ ἀνεκλάλητος ἀγάπη των, ἐστάθησαν ἡ ἀφορμὴ καὶ ἡ ρίζα παντὸς ἀγαθοῦ ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ ζωῇ μου. Εἴη ἡ σήμερον ἡμέρα καὶ δι' αὐτοὺς χαρὰ πνευματικὴ καὶ στερέωμα ἐν Κυρίῳ.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ ἱερωσύνη εἶναι σταυρός· οὐκ ἐπέισακτος, ἀλλὰ λυτρωτικός. Εἶναι ποτήριον εὐλογίας, ὃ δὲν ἀναβλύζει εὐφρασιν ἄνευ κόπου, οὔτε χαρὰν ἄνευ δακρύων. Καλῶμαι ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ γίνω πατὴρ πολλῶν, ποιμὴν προσευχόμενος, λειτουργὸς ἱλαρὸς, ἰατρὸς πνευματικὸς τῶν τραυμάτων τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Καλῶμαι νὰ συγχωρῶ, νὰ ὑπομένω, νὰ θεραπεύω, νὰ συγκινῶμαι, νὰ πονῶ με τοὺς πενθοῦντας καὶ νὰ χαίρω με τοὺς χαίροντας.

Ὁ ἀγὼν οὗτος ὑπερβαίνει τὴν ἀνθρωπίνην μου δύναμιν. Ἀλλ' ἐλπίζω καὶ πιστεύω ὅτι ὁ Κύριος, ὁ «ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν», οὐ μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃ. Καὶ ὅταν ἐγὼ ἀσθενῶ, ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.

Διὸ καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί μου, μὴ παύσητε προσευχόμενοι ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου. Ἡ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὡς στῦλος ἄρρηκτος, κρατῶν τὴν ψυχὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν διάνοιαν ἀκλόνητον. Ἄνευ αὐτῆς, πᾶσα ἐμὴ προσπάθεια ματαιοπονία ἔσται. Ἐμπιστεύομαι τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν διακονίαν μου εἰς τὰς πανάγαθας χεῖρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ δέομαι ἵνα ὁδηγῇ με ἀπλανῶς, φωτίζῃ μου τὸν νοῦν, ἐξαγνίσῃ τὴν καρδίαν, καὶ φυλάσσῃ με ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος σκεπέτω ἡμᾶς πάντας, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴῃ τὰς καρδίας ἡμῶν φωτίζων καὶ στηρίζων. Ἀμήν."

Αντιφωνόντας ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τον λόγο του Απολυτικίου του Αγίου "διὰ τοῦτο ἐκτῆσω τὴ ταπεινώσει τα υψηλά, τὴ πτωχεία τα πλούσια " τονίζοντας ὅτι οἱ ιδιότητες αὐτές χαρακτηρίζουν τον νέο Ιερέα.

Στην συνέχεια ανέλυσε με βαθύτατο ὀρθόδοξο, θεολογικό, ασκητικό και ὀντολογικό λόγο, και μακράν ἀπὸ προτεσταντικές ηθικολογίες και υποκριτικά ευσεβοφανή προσχήματα, τις ἐννοιες τῆς πτωχείας και τῆς ταπεινώσεως ὡς

προϋποθέσεων της ιερατικής διακονίας με σκοπό της μέθεξη των ακτίστων ενεργειών του Θεού και την πρόσληψη της Θείας Χάριτος.

Ο νέος Ιερέας, προερχόμενος από απλή οικογένεια της εργατικής τάξεως, θα διακονήσει στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Λαγκάδας, μιάς Ενορίας με ιδιαίτερη ευαισθησία στα προβλήματα των ανθρώπων της εργατικής τάξεως.

Στο πέρας της Θείας Λειτουργίας έγινε λιτάνευση της εικόνας του Αγίου μέχρι την θάλασσα, όπου ο ακρίτας Ιεράρχης ανέπεμψε δέηση υπέρ των ναυτικών και όλοι έψαλαν τον ΕΘΝΙΚΟ ΥΜΝΟ.

